D·N
13/5 1952

Tyskarna och nationalismen

Under de sju åren sedan krigets slut har rapporter om nynazism eller nynationalism i Tyskland överflödat i världspressen. Man har, helt naturligt, tolkat uttalanden, åtgärder och rörelser med nationalistisk anstrykning som bevis på att tyskarna i grunden präglas av den anda som gjorde nazismen så avskyvärd. "Deutschland, Deutschland über alles" återinförs som nationalsång, tyska tidskrifter innehåller — såsom Dagens Nyheters korrespondent i en intressant artikelserie uppvisat — välvilliga berättelser om de nazistiska ledarna, Hitlergeneraler uppträder som propagandister, det tyska utrikesdepartementet fylles av män från den störtade regimens tid; visar inte detta, för att blott nämna några saker från den senaste tiden, att tyskarna "är sig lika", att en aggressiv nationalism står redo bakom demokratins fasad?

Om man närmare prövar vad som skett och sker, blir emellertid denna pessimistiska slutsats inte lika självfallen. Först och främst bör ihågkommas att utslagen av nationalism nu är sensationer och därför nyheter; under republiken får vi lätt höra alltför mycket om extremisternas aktioner, liksom vi under Hitlertiden hörde alltför mycket om Görings gemytlighet och giftermål, om glansen vid de olympiska spelen i Berlin och om nazismens avskaffande av arbetslösheten. Och de bilder som tecknas blir gärna ensidiga och i varje fall missvisande. Det finns mycket av betänklig propaganda i tyska tidskrifter, men också många tidskrifter som serverar motpropaganda; huvudredaktören för Telegraph i Berlin, Arno Scholtz, påpekade för några dagar sedan i en intervju att läsarna reagerat mot de nazistvänliga skildringarna och att dessa under de senaste månaderna blivit mindre vanliga. "Deutschland, Deutschland über alles" är utan tvivel nationalistisk — liksom "Rule Britannia", "The starspangled banner" och de flesta mer eller mindre officiella nationalsånger —, men det är absurt att i denna Weimarrepublikens sång se ett uttryck för expansionsvilja och krigshets. I den tyska förvaltningen sitter till stor del ämbetsmän som var verksamma under nazismen — liksom i många fall under Weimarregimen och till och med under kejsardömet —, men detta är i huvudsak blott en konsekvens av att tjänstemännen böjt sig för de växlande politiska makthavarna; hur starkt motståndet mot Hitler är företrätt inom representationerna har tidigare klarlagts i denna tidning. Framför allt: program och val visar att rörelser som imiterar eller liknar nazismen inte vunnit avsevärt stöd bland de tyska väljarna.

Men visst är uttryck för nationell självhävdelse vanliga, inte minst inom den socialdemokratiska opposition som driver på regeringen i dess arbete för vinnandet av största möjliga självständighet. Visst är dessa uttryck ofta överdrivet skarpa, även om sällan så skarpa som hos MacArthur och hans följe eller hos de Gaulle och de franska kommunisterna, för att inte tala om den officiella ryska ideologin. Man måste se uttrycken för nationalism i Tyskland mot bakgrunden av en ockupationspolitik som, vad Västtyskland beträffar, i stort sett varit framgångsrik, men vars felgrepp och inkonsekvenser är uppenbara. Viktiga delar av den tyska industrin har demonterats — mitt under detta förstörelseverk ändras den politiska linjen, och man övergår till att yrka på upprustning. Denazifieringen bedrevs till en början med urskillningslös hårdhet — och plötsligt får västmakterna behov av ett starkt Tyskland och därmed bland annat av generaler som vunnit erfarenhet i kampen mot segrarna. Tysk enhet uppmuntras, men fransmännen vill inte släppa Saar. I fråga om hotell, restauranger och järnvägar har ett slags segregationssystem tillämpats — inte olikt de amerikanska sydstaternas —, och nu skall det folk som så behandlats bli ockupanternas bundsförvant. Vad som här skett är väl förståeligt, och de enskilda faserna i förloppet ter sig i det hela rimliga med hänsyn till de snabba förändringarna i läget — men man bör också förstå de tyska attityderna.

*

En helt annan frågeställning är emellertid väsentlig. Nationalism i form av stolthet, självhävdelse och självständighetskrav finns överallt; det kan beklagas men inte bestridas. Har då tyskarna, främst genom nazismens illgärningar, förverkat sin rätt till denna känsla? Ja, det tycks vara en ganska spridd uppfattning. Man brännmärker tyska uttalanden och åtgärder, medan motsvarande uttalanden och åtgärder i andra länder anses berättigade eller i varje fall helt naturliga. Bakom denna ofta nästan omedvetna hållning till Tyskland ligger tanken att tyskarna **borde** känna och bekänna sin skuld, **borde** be om förlåtelse i stället för att begära självständighet och likställighet.

Det är en lika inkonsekvent som psykologiskt ohållbar ståndpunkt. Så känner aldrig ett folk, och så kräver man eljest aldrig att ett folk skall känna. Vem gör exempelvis de ryska människorna i gemen ansvariga för den kommunistiska regimens förtryck och aggressioner? Vem räknar med att ryssarna skulle gå med en latent skuldkänsla, som vid den härskande regimens fall bleve bestämmande för deras hållning och handlande? På sin höjd kan ett fåtal särskilt insiktsfulla och känsliga inom en nation vara bärare av sådana samvetskval, en sådan oro inför historiens dom.

Men för det stora flertalet tyskar är det — alldeles bortsett från nu berörda realiteter — sakligt naturligt att inte känna ett sådant ansvar. Endast en liten del av den minoritet som vid fria val röstade för Hitler visste eller anade vad som komma skulle — och i andra länder var man i stort sett lika ovetande. Endast en del önskade krig 1939. Den stora massan var här liksom i andra diktaturer redskap, efter hand genom mörkläggning och propaganda villiga eller viljelösa redskap för härskarna. Ohyggligheterna i koncentrationslägren var inte kända för gemene man. Den engelske secret service-mannen kapten Payne Best satt i fem och ett halvt år i sådana läger; han betygar (The Venlo Incident) att han själv inte visste mycket om vad som hände kring honom och att den tyska allmänhetens okunnighet är väl förståelig. Och i den mån man hade reda på vad som skedde var det omöjligt att göra något — utom sådana heroiska handlingar som inte rimligen kan begäras av annat än några få utvalda.

Föreställningen om en kollektiv skuld har likväl varit en av de bestämmande faktorerna i politiken efter kriget. Denna politik har bland annat inneburit att tyskarna förlorat en tredjedel av land och folk till stater vilkas politik i allt väsentligt är av samma beskaffenhet som nazismens. En sådan politik borde synas upprörande för alla som ej med likgiltighet eller tolerans betraktar förryskningen av tio folk mellan Östersjön och Svarta havet.

Statlig Gallup behövs

Behovet av en statlig intervjuorganisation för stickprovsundersökningar har blivit alltmera påtagligt under senare år, inte minst i samband med vissa kommittéutredningar på det socialpolitiska planet — det räcker med att nämna nykterhets- och ungdomsvårdsutredningarna. För staten blir det ganska dyrbart om man varje gång skall improvisera den apparat som behövs för intervjuundersökningar. Flera av verken, t. ex. socialstyrelsen, har ett kontinuerligt och växande behov av sådana undersökningar, detsamma gäller om åtskilliga vetenskapliga forskningsinstitutioner. Statistiska centralbyrån har gjort en inventering som visar att det finns gott om arbetsuppgifter för ett statligt Gallupinstitut (en populär men kanske inte helt korrekt beteckning).

Att ett dylikt bör begränsa sin verksamhet till rent statliga uppgifter och inte åta sig kommersiella uppdrag framhöll överdirektör Karin Kock som något självklart då hon i en föreläsning redogjorde för det förberedelsearbete till en intervjuorganisation som pågår inom statistiska centralbyrån. Riksdagen har beviljat medel till förundersökningar, men har inte tagit ställning till själva sakfrågan. Frågan har tidigare varit en smula känslig politiskt sett — det har talats om riskerna för ett statligt Gallupmonopol och faran av att institutet kan bli ett instrument för politiska syften. Denna kritik har skjutit över målet, den har också fått vika för insikten om att andra bedömningsgrunder bör vara avgörande. En vetenskapligt uppbyggd institution knuten till statistiska centralbyrån får som främsta uppgift att sörja för ett representativt urvalsmaterial, som gör det möjligt att genom intervjuer berika samhällskunskapen på skilda områden.

I vissa fall kan dylika undersökningar få direkt ekonomisk betydelse — det gäller t. ex. de mycket svåra arbetskostnadsberäkningarna inom jordbruket, där stickprovsundersökningar på ett nyttigt sätt kan komplettera bokföringsmaterialet. Socialstyrelsens konsumtionsundersökningar har ju också stor ekonomisk betydelse i den mån de influerar på index. Under alla förhållanden torde de pengar som läggs ner på en intervjuorganisation visa sig räntabla. Regeringen borde ha lätt att övertyga riksdagen om nyttan av en sådan investering.

Planer utarbetas för statlig Gallup

Ett statligt Gallupinstitut skulle få stor praktisk betydelse för verk, kommittéer och forskningsinstitutioner, däremot skulle det icke tas i bruk för kommersiella undersökningar, framhöll överdirektör Karin Kock vid en högskoleföreläsning på måndagen. Statistiska centralbyrån utreder f. n. förutsättningarna för en intervjuorganisation knuten till byrån.

Särskilt viktigt är att få fram lämpliga undersökningsenheter. Inom centralbyrån har man tänkt sig att ett antal församlingar skulle utgöra de primära urvalsenheterna. Med ledning av 1945 och 1950 års folkräkningar sammanställdes önskade data som åldersfördelning, socialgruppering osv. för dessa enheter. Meningen är att göra ett kvalitativt urval och kombinera flera församlingar till likartade områden, s. k. stratar — maximalt 75 stycken, varav ett 15-tal städer. Avsikten är att koncentrera undersökningarna till begränsade geografiska områden för att få så låga kostnader som möjligt.

Vad fältorganisationen beträffar skulle det finnas två intervjuare i var och en av de utvalda församlingarna. Vidare skulle ett antal kontrollanter finnas på fältet för att följa arbetet och även ombesörja utbildningen av intervjuare. Båda uppgifterna skulle bli deltidsarbete, meningen är inte att inrätta nya befattningar för statstjänstemän.

Fördelarna är stora med en sådan organisation. Man slipper att för varje undersökning göra ett nytt urval, de fasta kostnaderna kan slås ut på ett stort antal undersökningar. Vidare får man en tränad stab av intervjuare, vilket ger bättre garanti för ett tillförlitligt resultat. Organisationen bör växa fram så småningom, av betydelse är att man kan bygga på erfarenheterna från andra länder, särskilt USA och England.

Tog studenten trots handicap

Den tredje blinda studentskan i Sverige utexaminerades på måndagen, då Johanna Schwarz, dotter till den svenska blindstenografins skapare, jur. dr Ernst Schwarz, tog studenten i Flickläroverket vid Sveaplan. Hon var uppe i franska, latin, historia och filosofi och fick fina betyg i alla ämnen, trots sitt handicap.

Många av skolans läroböcker finns på blindskrift, och de läxor Johanna Schwarz inte kunnat läsa själv har hennes mor läst högt för henne. Under lektionerna har hon gjort anteckningar på en tystgående blindstenografimaskin, och skolskrivningarna har utförts i enskild sal med hjälp av blindskriftsmaskin. Nu tänker den glada och energiska studentskan försöka få en kontorsplats, där hon får användning för sina språkkunskaper. Sin fritid ägnar hon åt älsklingshobbyn modellering.

Måndagens studenter:

Östra real: Fyraåriga gymnasiet, ring L IV: Tord Bergstedt, Astor Carring, Olof Enell, Christer Hedberg, Ragnar von Holten, Folke Josephson, Hans Kullander, Johan Nordenfalk, Åke Norlander, Per Göran Traung och Hans-Jacob Wærn; ring R IV. a: Claes Hammarsjö, Bertil Helleberg, Bertil Jonsson, Bo Lund, William Robinson, Fredrik Sterzel och Lennart Ahgren; ring R IV b: Arne André, Stig Berglöf, Stig Engström, Herman Josephson, Hugo Stenbeck, Per Magnus G:son Sundström, Göran Sällfors och Bertil O:son af Ugglas.

Norrmalms flickläroverk: Ring L IV a: Gunvor Ekman, Gerd Faxelius, Kerstin Gelhaar, Kjerstin Groth, Rose-Marie Hagetorn, Gunilla Silasd:r Lindqvist, Ulla Runborg, Kerstin Sverén och Alice Winkler; ring R IV: Barbro Hasselquist, Birgitta Häggmar, Gunnel Magnusson, Ragnhild Nilsson, Britt-Marie Svinhufvud och Ulla Ahgren.

Treåriga gymnasiet, Ring L III: Margrethe Kvammen, Ingegerd Lundquist, Johanna Schwarz, Siv-Inger Sjökvist, Inga-Britt Stegfors och Birgitta Wettergren.

Enskede läroverk: Fyraåriga gymnasiet, ring L IV: Anders Palm, Björn Sjögren, Håkan Skeppström, Sten Spångberg, Karl Wennberg, Ulla Boberg, Ulla Johansson, Birgitta Malmberg, Marianne Ternlund och Hjördis Wallin; ring R IV: Curt Görman, Lennart Hagland, Bernt Holmgren, Roland Klang, Tony Lenard, Hans Löwenberg, Olov Malmqvist, Erik Mjörnö, Per Mjörnö, Georg Neumann, Bertil Näslund och Jan Thörnqvist, Gerd Flink, Ingun Lindberg och Lilleba Vide.

Sigtunastiftelsens humanistiska läroverk: Latinlinjen: Jan Eriksson, Stockholm, Magnus Kihlbom, Malmö, Ingemar Lidell, Lysekil, Carl-Henrik Winqwist, Danderyd, Karin Bonnert, Trosa, Boel Brolin, Flen, Marie-Louise Ekblad, Stockholm, och Inez Reuterdahl, Sigtuna.

Reallinjen: Folke Härnvall, L:a Malma, Södermanlands län, Hans Linder, Lidingö, Lars Nilsson, Norrbärke, Kopparbergs län, Lennart Petersohn, Husby-Ärlinghundra, Bertil Thomsen, Göteborg, och Lars Wohlfahrt, Borlänge.

Djursholms samskola: Latinlinjen: Sven Enlund, Jan Gillqvist och Gunilla Hellstén.

Reallinjen: Jan Ericsson, Anders Hallin, Thomas Hjärne, Sten Häger, Börje Larsson, Ben Wikman, Inga Corp, Ulla Corp, Ingrid Hjortzberg-Nordlund, Maj Hultén och Ulrika Segerberg.

Cortison ersätter båda binjurarna, dödsdömda cancerpatienter kan räddas

En ny metod för behandling av cancerpatienter har för första gången prövats i Sverige. Vid Karolinska sjukhusets kirurgiska avdelning har professor John Hellström och med. dr Curt Franksson opererat bort båda binjurarna på fyra patienter med kräft-tumörer i prostatakörteln. Samtliga fyra ansågs dödsdömda, men de båda läkarna hyser nu gott hopp om att kunna rädda dem. Metoden bygger på färska amerikanska erfarenheter och öppnar dörrarna för helt nya fält inom cancerforskningen.

Med. dr Curt Franksson.

— Man har länge vetat att vissa av de hormoner som avsöndras från binjurarna, de s. k. androgenerna, befrämjar tillväxten av cancervävnader, säger dr Franksson, men eftersom människan inte kan klara sig utan ett av de hormoner som avsöndras, cortisonet, har kirurgerna tidigare inte vågat sig på att avlägsna båda binjurarna. När nu cortisonet kan framställas renodlat har lösningen gett sig själv: binjurarna tas bort, och patienten tillföres cortison i dagliga doser.

Det var professor Charles Huggins vid Chicagouniversitetet som först prövade metoden, han utförde sin första operation i fjol och arbetar nu vidare. I Sverige började vi i januari i år, och professor Hellström och jag har nu behandlat fyra patienter. Resultaten har varit gynnsamma hittills, säger dr Franksson, men vi vet förstås ännu inte om vi slutgiltigt har lyckats.

Dagen före operationen får patienten ta in ganska stora doser cortison, han laddas upp. Efter själva ingreppet — som för övrigt inte är något större kirurgisk-tekniskt problem — fortsätter cortisondoseringen med mängder från 200 ner till 50 milligram.

Det är just doseringen som är den värsta stötestenen. Man vet ännu inte med säkerhet hur stora mängder som behövs, man prövar sig fram, sänker dosen tills bristsymtom börjar framträda hos patienten, lågt blodtryck och allmän trötthet. Då ökas dosen igen. Cortisonbehovet förefaller också att vara mycket individuellt.

Hur pass stor betydelse den nya binjurekirurgin får för cancerforskningen är ännu ovisst. När det gäller just prostatafall har resultaten både i Sverige och Amerika varit gynnsamma: tumören stannar i växten eller går tillbaka då de cancerfrämjande androgenerna försvinner. Erfarenheterna är inte helt entydiga, men läkarna arbetar vidare.

— Ett par av våra fyra patienter är nu utskrivna, säger dr Franksson. De står under läkaruppsikt med observationer var fjortonde dag, och cortisonmängderna sänks successivt. Det är ännu för tidigt att säga om man så småningom kan helt sluta med cortisonet, troligen måste patienten alltid ta en daglig minimidos.

Israels premiärminister gör tackvisit i Sverige

— Från Natanya i Israel kommer förmodligen hela den europeiska diamantmarknaden att dirigeras inom en nära framtid. Där har nämligen belgiska immigranter slagit sig ned och skapat en diamantbörs och ett sliperi som redan har över 1.000 arbetare, berättar direktör Morri Nidén, som på måndagskvällen återvände till Bromma efter att i tre veckor ha vistats i Israel som regeringens gäst.

Premiärminister Ben Gurion nämnde vid en avskedsaudiens att han inom kort i samband med sin resa till USA kommer att besöka Stockholm, där han ämnar framföra Israels tack för all hjälp man fått från Sverige, berättar direktör Nidén.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
för rikssamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagenyheter
Postgiro 1616 (för annonser)
nummer 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: *Herbert Tingsten*
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman*
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: *Helge Heilborn*

PRENUMERATIONSPRISER fr. o. m. 1 maj 1952
A - Stockholmsupplagan

	Stor-Sthlms tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr. 6:—	kr. 5:75
Kvartal	„ 17:50	„ 16:75
Halvår	„ 34:50	„ 33:—

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1952 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1952.

Svar om boxning vid tisdagsplena

Inrikesministern besvarar på tisdagen i andra kammaren hr Swedbergs i Örebro (fp) interpellation om boxningens skadeverkningar.

Vid sammanträdet, som börjar kl. 16, lämnas svar på sammanlagt tio interpellationer, däribland av socialministern till hr Wiklund i Stockholm (fp) om zigenarna och socialvården och av finansministern till hr Nihlfors (fp) om varuskatten på grammofonskivor.

Naturskyddslagen till höstriksdagen. Tredje lagutskottet hemställer att bl. a. propositionen med förslag till naturskyddslag och motionerna om ändringar i lagen om rätt till fiske samt om förvaltning av pastoratens boställsskogar uppskjutes till höstriksdagen.

Första lagutskottet vill ha uppskov till hösten med propositionen angående vissa bestämmelser om påföljd för brott av underåriga.

Riksdagssammanträden

Tisdagen den 13 Maj 1952
Första Kammaren kl. 4 em
Andra Kammaren kl. 4 em
Konst.-utsk. kl. 11 fm
Statsutsk. in pleno kl. 11 fm
Statsutsk. 1:a o. 4:e avd. kl. 10 fm. Obs.!
Statsutsk 2:a avd. omed. efter slutat utsk.-plenum dock tidigast kl. 14.
Statsutsk. 3:e avd. omed. efter slutat utsk.-plenum.
Statsutsk. 5:e avd. kl. 9 fm. Obs.!
Bevilln.-utsk. in pleno kl. 11 fm.
3:e Lagutsk. kl. 11 fm.

MEDDELANDE
till aktieägarna i Aktiebolaget Atlas Diesel

Vid ordinarie bolagsstämma den 16 april 1952 har Aktiebolaget Atlas Diesel beslutat, att bolagets nuvarande aktiekapital av Kr. 15.239.250:—, fördelat på 609.570 aktier à nominellt 25 kronor, vilka aktier alla registrerats såsom till fullo betalda, skall ökas med Kr. 12.699.375:— till Kr. 27.938.625:— dels genom överföring från dispositionsfonden till aktiekapitalet av Kr. 7.619.625:—, dels genom nyteckning av 203.190 aktier à nominellt 25 kronor eller tillhopa Kr. 5.079.750:—.

Utgivandet av de nya aktierna, varje aktie lydande å 25 kronor, sker på följande villkor:

För fondemissionen gäller:

att varje aktieägare äger rätt att för två förutvarande aktier erhålla en ny, varvid gamla bundna aktier berättiga till nya bundna aktier och gamla fria aktier till nya fria aktier,

att de nya aktierna skola berättiga till andel i bolagets vinst från och med för år 1952, samt att stämpel å de nya aktierna skall erläggas av bolaget.

För nyteckningen gäller:

att de nya aktierna skola emitteras till en kurs av 140 %,

att varje aktieägare skall äga företrädesrätt att teckna en ny aktie för varje tretal gamla, varvid gamla bundna aktier berättiga till nya bundna aktier och gamla fria aktier till nya fria aktier,

att teckning skall ske senast den 5 juli 1952,

att betalning för de tecknade aktierna skall erläggas före den 16 augusti 1952 och att ränta efter 5 % skall utgå från teckningstidens utgång till betalning sker,

att vid överteckning fördelning av aktier, som ej tecknats med företrädesrätt, skall ske enligt styrelsens bestämmande,

att de nya aktierna skola berättiga till andel i bolagets vinst från och med för år 1952,

att stämpel å de nya aktierna skall erläggas av bolaget.

För att åvägabringa en avrundning av aktiekapitalet till Kr. 28.000.000:— beslöt bolagsstämman att förutom ovanstående ökning av aktiekapitalet ytterligare öka detsamma med Kr. 61.375:— genom nyteckning, som förbehållits Aktiebolaget Investor enligt särskilda villkor. De nytecknade aktierna skola icke vara berättigade till erhållande av nya aktier vid den samtidigt beslutade fondemissionen. Lagstadgad stämpelavgift erlägges av bolaget.

I samband med ovanstående beslut meddelas följande:

1) Ökningsbesluten hava i vederbörlig ordning kungjorts.

2) Anmälan om deltagande i fondemissionen ävensom teckningen verkställes från och med den 15 maj 1952 hos Stockholms Enskilda Bank, Emissionsavdelningen, Stockholm, eller vid något av bankens avdelningskontor.

3) Företrädesrätt till nyteckning skall begagnas senast den 5 juli 1952. Vid anmälan om deltagande i fondemissionen och nyteckning skola mantlarna till de gamla aktierna företes för avstämpling. Samtidigt skola inlämnas vederbörligen undertecknade anmälningssedlar avseende fondemissionen och kontantemissionen med nummerförteckning å aktierna på baksidan av fondemissionens anmälningssedel.

4) Efter verkställd avstämpling och teckning utfärdas
dels delbevis avseende antalet i samband med fondemissionen avstämplade gamla aktier
dels teckningsbevis, avseende tecknade aktier.

5) För aktie, som avstämplas i samband med kontantemissionen, men för vilken teckning ej samtidigt sker, utfärdas teckningsrättsbevis. Vid senare teckning skall detta teckningsrättsbevis avlämnas. Efter teckningstidens utgång den 5 juli 1952 medför teckningsrättsbevis icke någon rätt till teckning.

6) Teckningsbevis och teckningsrättsbevis kunna överlåtas men uppdelas ej efter utfärdandet.

7) De nya aktierna komma vid tidpunkt, som senare tillkännagives genom annons och meddelande till de aktieägare, som låtit avstämpla sina aktier, att utlämnas mot återställande av vederbörligen kvitterade delbevis resp. betalda och kvitterade teckningsbevis.

8) Erforderliga blanketter finnas tillgängliga vid Stockholms Enskilda Banks samtliga kontor, där även närmare upplysningar kunna erhållas.

9) Stockholms Enskilda Bank och övriga fondkommissionärer stå till tjänst med förmedling av köp och försäljning av delbevis resp. teckningsrättsbevis.

Stockholm i maj 1952.
ATIEBOLAGET ATLAS DIESEL

PRESSGRANNAR

Socialdemokratisk majoritet hotar på nytt i andra kammaren, konstaterar Västerbottens-Kuriren (fp). Det skulle innebär att partiet för första gången i fredstid finge majoritet i båda kamrarna:

Andrakammarvalet 1948 bragte socialdemokratin ett bakslag, i det man till folkpartiet förlorade 10 mandat. Förlusten kompenserades emellertid till stor del genom vinst av 7 mandat från kommunisterna, varför nettoförlusten blev blott 3 mandat. Den socialdemokratiska regeringen räddades alltså av det kommunistiska sammanbrottet, men 50 procentspositionen i andra kammaren förbyttes i en minoritetsställning. Majoriteten vid gemensamma omröstningar för båda kamrarna i finansfrågor blev obetydlig och beroende av influensans fördelning bland partierna. Denna "influensaparlamentarismens" epok ägnade sig uppenbarligen föga för en aktualisering av i egentlig mening socialistiska projekt. Hade valet år 1950 gällt till andra kammaren, skulle socialdemokraterna ha ökat sitt mandatantal från 112 till 117 eller 118 och sålunda förvärvat majoritet i denna kammare.

Vid oförändrat opinionsläge kan socialdemokraterna räkna med en betryggande majoritet i andra kammaren — omkring 120 mandat —, det är detta faktum väljarna har att beakta. På den socialdemokratiska kanten finns det dock ett stort antal tveksamma som också kan tänka sig att rösta med folkpartiet. Deras ställningstagande blir avgörande.

Landet styres klanderfritt, om man får tro konstitutionsutskottets dechargebetänkande, ironiserar Handelstidningen (fp):

En sannolikare tolkning är att utskottsmajoriteten blundar, vilket den har långvarig övning i. Enskilda reservanter är inte lika mållösa. Handelsministern har man kommit på med att utöva riksdagens beskattningsrätt. Att det rör sig om en av dessa avgifter på utrikeshandeln, som nu är så på modet, gör ingalunda anmärkningen mindre vägande. Även hr Vougts åtgärd att överföra överste Meyerhöffer i disponibilitet en månad tidigare än begärt förtjänar gott att synas i sömmarna. Uppslaget kom som bekant från chefen för armén, med vilken översten haft ett mellanhavande, som gav båda herrarna tillfälle att visa sin lynnighet. Det är lämpligt att inskärpa att myndigheter och tjänstemän bör avstå från att korrespondera med varandra genom tjuvnyp.

Upsala Nya Tidning (fp) ifrågasätter om inte det gamla granskningsförfarandet spelat ut sin roll:

Det vore bättre att avskaffa den ordinarie, löpande granskningen i KU och låta dess uppgifter helt övertas av pressen, resp. interpellanter i kamrarna. För alldeles särskilda fall må däremot utskottskontrollen ha sitt värde, men då behöver den förstärkas med en förhörsrätt.

SVENSK BILKLÄDSEL
Lindhagensgatan 76. Telefon 52 35 22

TIDMÄTNING ÄR SCHWEIZARNAS KONST

Väktare av en ovärderlig skatt

Schweiz har inget råmaterial, inga naturtillgångar. Nationens enda skatt är folkets skicklighet — en skatt som troget byggts upp och troget bevarats århundraden igenom. För att kunna försörja sig har schweizarna tvingats bli ett folk av specialister, ett uppfinnarfolk med den oöverträffade precisionen som mål och medel.

Av deras specialprodukter har de utsökta schweizerurerna blivit mest ryktbara. Med oändlig noggrannhet förenas i dessa klockor tre århundradens skicklighet och de modernaste vetenskapliga produktionsmetoder.

Resultatet av denna noggrannhet äventyras om klockan förmedlas till er utan expertens omsorg och ansvarsfulla försäljare. För att vara säker på att få det bästa Schweiz har att bjuda, vare sig det gäller en billig robust arbetsklocka eller ett utsökt lyxur, skall Ni gå till fackmannen-urmakaren. En precisionsmaskin behöver varsam och sakkunnig behandling och vård, och Er urmakare är specialist på klockor.

Endast han kan avgöra vilka klockor som är bra. Endast han kan ge Er vederhäftiga råd. Endast han kan ge Er klocka fackmanna-service i framtiden.

Den schweiziska urfabrikanten är stolt över sitt arbete. Om Ni köper ett fint schweiziskt precisionsur och köper det hos en fackman, kommer Ni att dela hans stolthet.

Urmakarens skicklighet är Er garanti

SCHWEIZISKA URFABRIKANTERNA

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.